

Stilte onderhandelingen verbroken

Eerste positieve signalen lekken uit onderhandelingen pensioenakkoord

Lange tijd verliepen de onderhandelingen over het pensioenakkoord in stilte, maar daar kwam in februari een eind aan, met geluiden over eventueel loslaten van de rekenrente. Verder stelde een pensioensdeskundige dat het mogelijk zou zijn om gepensioneerd bij de invoering van het nieuwe stelsel te compenseren voor gemiste indexatie.

De onderhandelingen over de uitwerking van het pensioenakkoord geschieden achter gesloten deuren en het lukte de gesprekspartners tot februari om niets naar buiten te laten uitlekken. Toen kwamen er berichten in de publiciteit dat men het eens zou zijn over een andere aanpak, waarin de rekenrente nauwelijks meer een rol zou spelen. Daartegenover staat dat ook de toezeggingen die pensioenfondsen aan de deelnemers doen over de hoogte van het pensioen, komen te vervallen.

Opmerkelijke wending

Deze wending is in zoverre opmerkelijk, omdat een dergelijke aanpak geen onderdeel was van het vorig jaar gesloten pensioenakkoord. Vooral de vakbonden wilden vasthouden aan het bieden van zoveel mogelijk zekerheid over de hoogte van het pensioen. Maar daarvoor zou de rekenrente nodig blijven. Omdat die rente nog verder gedaald is en er geen zicht is op stijging binnen afzienbare tijd, zijn de bonden toch tot de conclusie gekomen dat het over een andere boeg gegooid moest worden. Ook De Nederlandsche Bank (DNB) zou

ermee akkoord zijn de rekenrente af te schaffen, mits er dan ook geen beloften over de hoogte van het pensioen meer zouden worden gedaan. In plaats van beloften komt een ambitie, en daarbij mag worden uitgegaan van een te verwachten rendement en niet meer van de rekenrente.

Leefijdscategorieën

Er loopt nog discussie over het verdelen van de rendementen over de verschillende leefijdscategorieën binnen een fonds. Voor jongeren kan met een hoger rendement en bijbehorend risico belegd worden, omdat er na een eventuele slechte beursperiode meer tijd is om het verlies weer goed te maken. Voor ouderen wordt conservatiever belegd, zodat hun pensioen stabiel wordt en minder reageert op marktschommelingen. Een ander punt van discussie is het omzetten van de huidige opgebouwde rechten naar het nieuwe stelsel. Naar verluidt zouden de minister en DNB voor de waardering daarvan wel willen vasthouden aan de risicovrije rente.

Compensatie van gemiste indexering
Eveneens in februari bracht een

pensioensdeskundige van de Universiteit Tilburg, **Bas Werker**, de mogelijkheid naar voren om gepensioneerd bij de invoering van het nieuwe stelsel te compenseren voor gemiste indexatie. Dit zou kunnen als een pensioenfonds de afgelopen jaren volgens de nieuwe regels wel had kunnen indexeren, maar volgens de oude regels niet. Dit idee is koren op de molen van vakbond FNV, die dit eind vorig jaar al voorstelde. De mogelijkheid van compensatie heeft te maken met de gewijzigde regels in het pensioenakkoord. Pensioenfondsen hoeven geen buffers meer aan te houden en kunnen direct indexeren als de dekkingsgraad per 31 december meer dan 100 procent bedraagt. Dit is bijvoorbeeld bij ons pensioenfonds PGB al enkele jaren het geval.

Afwachten

Maar voorlopig moeten we afwachten hoe de onderhandelingen

Goed rendement PGB in 2019

Het jaar 2019 blijkt uiteindelijk een goed beleggingsjaar te zijn geweest voor ons Pensioenfonds PGB. Het rendement kwam uit op 16%, terwijl dat over 2018 nog 2,3% negatief was. De dekkingsgraad per 31 december was 103,3 procent, vergeleken met 108,7 procent een jaar eerder. De belangrijkste reden waarom de dekkingsgraad is gedaald terwijl het rendement zo goed was, is de gedaalde rente. Die zorgt ervoor dat de verplichtingen stijgen, met een percentage dat het rendement vrijwel tenietdoet. Met een dekkingsgraad van ruim boven de honderd hoefde PGB geen gebruik te maken van de bijzondere maatregel van minister Koolmees dat pensioenfondsen dit jaar niet zouden hoeven korten indien hun dekkingsgraad boven de 90 procent lag. Uiteindelijk hebben alleen metaalfondsen PMT en PME van die maatregel gebruik moeten maken.

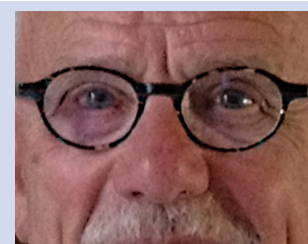
Nieuwe voorzitter bestuur

Per 1 februari heeft PGB een nieuwe bestuursvoorzitter, Jochem Dijkmeester. Hij is sinds 2016 lid van het bestuur en volgt Ruud Degenhardt op, die tot eind dit jaar wel aanblijft als lid. Naast een vacature voor de plek van de vorig jaar overleden Freek Busweiler worden dit jaar nog twee vacatures verwacht volgens aftredende bestuursleden.

uitpakken, omdat er zoveel zaken geregeld moeten worden. In het bijzonder het afschaffen van de doorsneepremie en de compensatie die dan voor sommige leefijdscategorieën nodig is. Daar is veel geld mee gemoeid, dat dan voor eventuele indexatie niet meer beschikbaar is.

IN DIT NUMMER

Een andere stijl	2	Nieuwe hoofdredacteur	5
VGEO bestuurstafel	3	Phishing	6
Willeke Casteren van Cattenburch	3	Column Jan de Waal 'Gebeurtenissen'	7
Dag Harry	4	Masseren doe je zo	8

Roman van Harry Nijhuis

Onlangs verscheen van Harry Nijhuis bij uitgeverij Brave new Books zijn roman "De Waterliken". Het verhaal speelt zich voor een deel af in zijn geboorteplaats Zutphen tijdens en na de laatste wereldoorlog rondom een verzetsgroep en een groepje Joodse onderduikers.

Het boek is deels gebaseerd op eigen jeugdervaringen, naoorlogse familie-anekdotes over deelname aan het verzet, zijn loopbaan bij de Koninklijke Marine en daarna in de journalistiek. De oorsprong van dit boek ligt in het laatste oorlogsjaar, tijdens het eerste toen nog onbewuste contact met Joodse onderduikers in de geboorteplaats Zutphen. In het laatste oorlogsjaar was hij als vierjarige met zijn ouders op familiebezoek. Sirenes loeiden en razendsnel doken zij de kelder in van het familiehuis. Hij zag wat onbekende gezichten. Onverwacht waren zij er ook bij gekomen: drie hem voordien onbekende joodse onderduikers. De inspiratie voor zijn boek ontstond pas enkele jaren geleden na een boekpresentatie in de Zutphense synagoge. Een naar Israël geëmigreerde stadsgenoot, die met zijn familie drie jaar in Zutphen

zat ondergedoken, presenteerde hier een boek over zijn bijzondere onderduikervaringen. Dit joeg de fantasie voor roman "De Waterliken" aan doordat de moeder van deze Joodse auteur in het laatste oorlogsjaar kwam te overlijden. Aangifte daarvan was toen ondenkbaar. In barre nood esceneerde het plaatselijk verzet een zelfverdrinking. Haar lichaam kon daarna op de Joodse begraafplaats toch nog met enig respect worden bijgezet. De intrige van de roman speelt zich af tussen haar dood en een echte zelfverdrinking door de vader van de hoofdpersoon. Hun samenhang wordt de hoofdpersoon van het boek pas goed duidelijk tijdens een bezoek aan Israël. Het boek is uitgegeven door Brave New Books en voor 19,90 euro in boekwinkels verkrijgbaar of te bestellen via Bol.com.

Toename koopkracht gepensioneerden minimaal

Het Nibud (Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting) heeft in januari koopkrachtberekeningen gedaan voor het nieuwe jaar. Vrijwel alle groepen gaan erop vooruit, maar helaas is stijging voor de groep gepensioneerden het laagst. Zij gaan er gemiddeld minder dan 1 procent op vooruit, terwijl de werkenden

hun reële inkomen met ruim 2 procent zien stijgen. Het inkomensbeleid van het kabinet is er al een tijd speciaal op gericht de werkenden tegemoet te komen, waardoor niet-werkenden al jaren op hen achterlopen. Bij gepensioneerden speelt nog mee dat alleen de AOW meestijgt met de inflatie, terwijl het pensioen in de meeste gevallen al jarenlang niet wordt geïndexeerd. Voor mensen met een relatief hoog pensioen in verhouding tot de AOW gaat hun koopkracht zelfs achteruit.

HOOFDREDACTIE EN EINDREDACTIE: Jeroen Hogendorp

VORMGEVING: Jos Wachelder

BIJDRAGEN: Jan de Waal, Tom ten Hoope, Willeke Casteren van Cattenburch.

REDACTIEADRES: Rustenburgh 15, 1111 VD Diemen, Tel.: (06) 801 55 332

E-MAIL: redactie@vgeo.nl **WEBSITE:** www.vgeo.nl

VRAGEN OF MEDEDELINGEN? Als er veranderingen optreden, bijvoorbeeld door verhuizing of overlijden, kunt u dit kenbaar maken bij onze penningmeester Ger de Rooij, Grootweg 12, 1647 CN Berkhout. Tel : 0229-553054
E-mail: penningmeester@vgeo.nl M. 06-37349696

Voor zaken betreffende bestuur en organisatie kunt u contact opnemen met Paul Klein, Thierensweg 15, 1411 EW Naarden. Tel: 035-5389607,
E-mail: pagklein@planet.nl

COMMENTAAR

Een andere stijl

Nu Harry Nijhuis afscheid heeft genomen als hoofdredacteur, is het aan mij om voortaan deze kolom met commentaar te vullen. Dat is geen eenvoudige opgave, want in tegenstelling tot Harry heb ik in de meeste kwesties nooit zo'n uitgesproken mening. Ik zie beide kanten van de medaille, voor mij liggen zaken over het algemeen niet zo zwart-wit.

Dit is de aandachtige lezer misschien al opgevallen in de berichtgeving in deze Nieuwsbrief over de pensioenproblematiek. In mijn nieuwsberichten over dit onderwerp probeerde ik zoveel mogelijk tegengestelde zienswijzen aan bod te laten komen. In het bijzonder waar het de rekenrente betrof. Het lag voor de hand daarover simpelweg het standpunt van de ouderenbonden en partij 50Plus te volgen. Maar ik besteedde ook aandacht aan andersdenkenden, zoals DNB-president Klaas Knot en minister Wouter Koolmees. Hun argument, dat het hanteren van een hogere rekenrente, met de daaraan verbonden hogere dekkingsgraad en dus ruimte voor het indexeren van pensioenen, ten nadele zou kunnen komen van de nog werkenden, bracht ik ook voor het voetlicht. In het algemeen ben ik meer van de feiten dan van de meningen, wat natuurlijk enigszins hinderlijk kan zijn bij het schrijven van een commentaar.

Het ligt dus voor de hand dat in mijn commentaren de nuance zal overheersen. Dat leest wellicht minder smakelijk weg dan een stevig getoonzet rechtlijnig verhaal, maar dat is nu eenmaal mijn stijl. Ik hoop dat het toch instemming bij de lezers mag vinden. Het lijkt me in elk geval beter dat zij hun eigen conclusies kunnen trekken, dan dat ik eens met enige bombarie even ga vertellen hoe het zou moeten.

Jeroen Hogendorp

Ledenvergadering 2020

De jaarlijkse Algemene Ledenvergadering vindt dit jaar plaats op 22 april, zoals gebruikelijk in Nijkerk. Er is een spreker aangetrokken van de ANBO die het zal hebben over veiligheid.

Ook zal Laura Hassink-Ter Haar, bestuurslid van RELX Nederland, een presentatie geven. Elk VGEO-lid heeft inmiddels separaat een uitnodiging met toelichting ontvangen.

LIDMAATSCHAP EN CONTRIBUTIE VGEO-leden betalen jaarlijks € 14,- contributie. Een vrijwillige verhoging van deze bedragen wordt zeer op prijs gesteld. Contributie s.v.p. overmaken op ING-rekening NL27 INGB 0000 100 802. t.n.v. Vereniging van Gepensioneerden Elsevier-Ondernemingen. Nadere informatie Ger de Rooij Tel : 0229-553054 E-mail: penningmeester@vgeo.nl

DE VOLGENDE NIEUWSBRIEF VERSCHIJNT JULI 2020.
KOPIJ MOET UITERLIJK 12 JUNI BINNEN ZIJN.

ES ELSEVIER SENIOREN NIEUWSBRIEF
NIEUWSBRIEF

De volgende onderwerpen kwamen ter sprake tijdens de VGeO-bestuursvergadering van 15 januari

IN HET KADER van de ledenwerving hebben Betty Daniels en Paul Klein een folder gemaakt met informatie over onze vereniging. De inhoud is gebaseerd op de tekst van de introductiepagina op onze website. Er zijn 250 exemplaren gedrukt en het is de bedoeling die uit te delen op bijeenkomsten waar mogelijke leden of donateurs komen. Op de Elsevier-etages van de Amsterdamse Milleniumtoren zijn dezelfde dag al folders neergelegd.

HARRY NIJHUIS heeft besloten na beëindiging van het hoofdredacteurschap ook zijn bestuursfunctie neer te leggen. Dat gebeurt tijdens de Algemene Ledenvergadering aanstaande april. Het bestuur zal op zoek gaan naar een nieuw bestuurslid, waarbij de voorkeur uitgaat naar iemand uit het oosten van het land.

ELLY TJOA heeft wegens haar beperkte mobiliteit besloten te stoppen als voorzitter van de pr-commissie. Zij wil wel aan blijven als gewoon lid. Betty Daniels stemt ermee in om Elly's taak als voorzitter over te nemen, maar vraagt wel om een goede inwerkperiode. De pr-commissie zal in februari bijeenkomen om de zaken voor dit jaar door te spreken. Er zijn al ideeën voor de locatie van het Dagje Uit, geschikt lijkt Delft maar ook Amersfoort wordt genoemd.

PENNINGMEESTER Ger de Rooij geeft een overzicht over 2019 en licht de begroting van 2020 toe. De uitkomst over vorig jaar is iets ongunstiger dan in november gedacht. Sommige kosten zijn hoger uitgevallen, bijvoorbeeld de jubileumagenda waar geen btw was meegerekend. Onze verzendkosten waren ook hoger omdat wegens de grotere betrouwbaarheid geen gebruik meer is gemaakt van Sandd maar van PostNL. Voor dit jaar wordt een groter negatief resultaat verwacht, onder anderen door een geringere sponsorbijdrage en door afname van het aantal leden. Besloten wordt de ledenbijdrage aan het uitstapje te verhogen.

DE AANSTAANDE ALV in Nijkerk op 22 april wordt besproken. Omdat de stukken daarvoor zes weken van tevoren moeten worden rondgestuurd, is de volgende bestuursvergadering daarvoor te laat. Besloten wordt de planning volgend jaar zodanig aan te passen dat bespreking op de tweede bestuursvergadering mogelijk is. Als spreker is iemand van de ANBO uitgenodigd over het onderwerp veiligheid. Als tweede spreker hebben we Laura Hassink op het oog, de nieuwe Head of House van RELX Nederland. Henk van der Rijst had eerst geprobeerd Alexander van Boetzelaer te benaderen, maar hij blijkt te zijn overgestapt naar Philips.

HENK VAN DER RIJST bericht over de VVG-PGB. Er zijn nog geen vooreringen te melden over het vinden van een opvolger van de in september overleden Freek Busweiler, bestuurslid bij Pensioenfonds PGB namens de gepensioneerd(e). Het bestuur van de VVG-PGB heeft een bijeenkomst gehad met het bestuur van PGB, onder andere over de dekkinggraad. Er zijn geen zorgen over een mogelijke korting van de pensioenen. Om de communicatie met de achterban te verbeteren denkt het bestuur van de VVG aan regio-bijeenkomsten voor gepensioneerd(e). Deze dienen niet ter vervanging van de ALV. Een door de VVG georganiseerde ledenwerfactie, waarbij men een jaar lang kosteloos lid is, verloopt zeer succesvol.

DE VOORZITTER bericht ook over de nieuwe Koepel Gepensioneerd(e). Er is nog geen voorzitter gevonden. Voorlopig fungeren de twee oud-voorzitters van NVOG en KNVG als plaatsvervanger.

Na contact met de redactie heeft Willeke Casteren van Cattenburch aangeboden een feuilleton in de Nieuwsbrief te schrijven. Dit is de eerste aflevering.

Canada Ganzen

Toen mijn pensionering in zicht kwam (Juni 1995), hadden Ferry en ik maar een wens: een huis ergens buiten met een tuin. Daarin zijn wij wonderwel geslaagd in Thull, een buurtschap tussen Schinnen en Nuth in Zuid-Limburg. De tuin is eigenlijk meer een park en onze belevenissen daardoor navenant. Daar gaat dit verhaal over.

We schrijven 3 mei 2006, hadden net de poes bij de dierenarts opgehaald. Bij thuiskomst werd het weggetje naar ons huis versperd door een gans (bleek een Canada gans zijn) die verwoed naar ons trompetterde en blies. Wat bleek, de rest van de familie, vrouwtje met vijf jongen, liep aan de andere kant van het hek geagiteerd op en neer, zoekende naar een uitweg. Ondanks woeste uitvallen van vader gans, slaagde Ferry er toch in het hekje naar de tuin te openen om het gezin weer te verenigen. Wij waren verrukt: ganzen in de tuin. Sloot mooi aan bij onze haan met kippen en de twee parelhoenders. Water genoeg, in de voortuin een flinke vijver en in de achtertuin ook nog een ondiepe vogelvijver, allemaal door Ferry ontworpen en aangelegd. Al ras ontdekten de ganzen de vijver en het voer maar bleven toch onrustig, toch zoekende naar een uitweg. Die nacht sliepen ze aan de rand van de grote vijver met de vijf jongen tussen hen in. Via het zijraam hadden we daar goed zicht op.

In Thull leefde men met ons mee: wat leuk, jullie hebben ganzen in de tuin! Alleen op afstand konden we de ganzen gadeslaan, zodra we onze neus lieten zien, liepen ze weg. Daardoor was het ook heel moeilijk ze behoorlijk op de foto te krijgen. Na een paar dagen heb ik Dagblad De Limburger gebeld om te melden dat we wilde Canada ganzen met jongen plotseling in de tuin hadden. De rubriek "Om de hoek" had uiteindelijk interesse en Judith Houben schreef een koddig artikelje en Sanne Linssen maakte een prachtige foto. So far so good. Maar toen begon het. Ganzen bleven onrustig en maar zoeken naar een uitweg. Op 20 mei zagen wij de ouders wegvliegen en na wat verkennende rondjes kwamen ze weer terug. De volgende ochtend, gelukkig een zondag, ... weg ganzen. Wij in zak en as. Kregen al snel telefoontjes dat de ganzen elders in het dorp op de weg liepen, in tuinen rondscharrelden en uiteindelijk bij Agnes en Bart in de vijver zaten. Ik meteen op weg om voer te brengen toen ik een merkwaardige stoet in de schemer zag aankomen: Jeu met twee dochters en Bart als ganzenhoeders! Met veel kunst en vliegwerk het hekje weer geopend en... toen hadden we ze weer terug. Maar voor hoe lang? Een jong had deze escapade echter niet overleefd!

(wordt vervolgd)

Afscheid van een man met vele bezigheden

Na maar liefst 18 jaar is Harry Nijhuis gestopt als hoofdredacteur van de Elsevier Senioren Nieuwsbrief. Binnenkort zal hij ook zijn functie in het bestuur van de VGEO neerleggen. Tijd voor een gesprek met een man die een belangrijk stempel heeft gezet binnen onze vereniging.

Hoe kijk je terug op je jaren als hoofdredacteur?

Met tevredenheid. Ik heb het werk altijd met veel plezier gedaan en heb het nooit ervaren als een zware opdracht. Ik hoop natuurlijk dat de lezers er ook plezier aan beleefd hebben. Dat weet ik niet zeker, omdat ik eigenlijk nooit commentaar kreeg op de Nieuwsbrief, hooguit soms van bestuursleden.

Hoe ben je bij de Nieuwsbrief betrokken geraakt?

Tilly de Wilde kwam in contact met mijn partner Wil, die werkte bij de pr-afdeling van Reed Business, en vroeg of zij nog iemand uit het oosten des lands wist die in aanmerking zou komen. Ik was juist kort na mijn pré-vut op zoek naar iets om mij nuttig te maken, en het werk lag ook in de lijn van mijn journalistieke verleden en mijn werkzaamheden op de redactie van vakblad De Boerderij. Dus zo is het balletje gaan rollen. Het werk als hoofdredacteur nam ik toen over van Ton Boogers, die een stap terug deed naar leverancier van kopij. Dat deed hij met grote overgave. Hele stukken werden uit de diverse kranten waarop hij was geabonneerd overgetypt, soms meerdere over hetzelfde onderwerp, en daar maakte ik dan één verhaal van. Veel kopij ging ook onbewerkt naar onze website, zelfs zo dat Gerard Roza wel eens klaagde dat het wel erg veel werd. Op een zeker moment kwamen daar ook problemen met copyright uit voort. Ondanks dat we altijd duidelijke bronvermeldingen plaatsten, werden we toch gesommeerd ermee te stoppen. In de Nieuwsbrief konden we op de gebruikelijke wijze verder gaan, maar op de site moesten we op een analyserende en beschouwende manier te werk gaan en niet zomaar nieuwsberichten doorplaatsen. Naarmate Ton ouder werd en ook wegens de copyrightproblemen, stopte hij met

de kopijlevering en moest ik zelf de teksten produceren. Dat ging me best goed af, gebruikmakend van de vele mediabronnen die er zijn.

Het commentaar schrijven, dat lag je wel?

Ja, in het begin ging dat net als in Boogers zijn tijd veel over SPEO. Daar heb ik wel eens reacties op gekregen, dat men het te scherp vond. Bijvoorbeeld toen ik kritiek had op Jan Hemels die nogal eigengereid te werk ging. Met name Jan van de Geer nam mij dat kwalijk en vond dat ik te ver ging. Maar dat heeft me er nooit van weerhouden mijn mening te uiten. Ik had er niet veel moeite mee om commentaar te schrijven, er was altijd wel iets waarvan ik dacht, daar wil ik eens de vinger op leggen.

Heeft dat ook iets te maken met jouw vakbondsachtergrond?

Dat denk ik wel ja. Ik was lid van de NVJ, de Nederlandse Vakbond van Journalisten, en ben daar redelijk actief in geweest. Ik heb me ook binnen de NVJ ingespannen voor een CAO voor vakbladjournalisten, die was er toen nog niet, alleen voor dagbladjournalisten. Daar is zelfs voor gestaakt. Ik was ook lid van de Or van Reed Business.

Je hebt altijd veel andere bezigheden?

Ja, bijvoorbeeld als bestuursvoorzitter van Zorg om Boer en Tuinder, een organisatie die boeren en tuin-

ders helpt die moeten stoppen met hun bedrijf. Dat is nu trouwens weer actueel. Ook heb ik diverse hobby's, zoals houten beelden maken en boetseren. Daar heeft nog een stukje over gestaan op de website, net als over Jan Grijpma, in het kader van "Wat doet u daar?". Maar ondanks een oproep bleef het beperkt tot ons twee. Nu heb ik voor het eerst een boek geschreven, dat is uitgegeven in eigen beheer. Dat had ik al langer in mijn achterhoofd en vond het nu tijd alles uit te werken. Het is deels gebaseerd op de werkelijkheid en deels op fantasie, en speelt in de oorlog in Zutphen waar ik gewoond heb. [Zie een beschrijving elders in dit nummer, red.] Waarschijnlijk zal het ook het enige boek blijven dat ik geschreven heb. Ik denk niet dat ik nog nieuwe activiteiten ga ondernemen. Met boetseren en werk in de tuin en de moestuin heb ik genoeg om handen.

Waarom verscheen in 2015 de oproep voor assistentie van de redactie?

Dat was een idee van het bestuur en in verband met het stoppen van Ben Brouwer als eindredacteur zeker geen slecht idee. Maar ik had er nooit moeite steeds weer elk nummer te vullen en af te ronden. Tijdens pensioendiscussies was het soms zelfs te veel om te behandelen. Ik

heb geen nieuwe rubrieken bedacht, "Wat vindt u daar nou van?" was een idee van Hildegund Spaargaren. Wel heb ik een keer een cartoonist aangetrokken, maar dat was geen succes. Verder heb ik in Nic van Rossum en zijn opvolger Peter Fiedeldij Dop nieuwe columnisten kunnen aantrekken. Na de overgang naar PGB was er minder over het pensioenfonds te schrijven, daarom verschuift de focus wat meer naar andere zaken, in het bijzonder wat ze 'human interest' noemen.

Hoe vond je het om lid van het bestuur te zijn?

Ik heb met veel plezier zitting gehad in het bestuur. Ik heb er ook het gevoel aan overgehouden dat we als VGEO nuttige dingen hebben gedaan. Het was altijd een goeie club met een behoorlijke deskundigheid in huis. We hadden ook een gezamenlijke identiteit, zeg maar de Elsevier-identiteit. Ik zag geen verschil tussen mensen met een Elsevier-achtergrond en diegenen die van Reed Business afkomstig waren. Geen echt verschil tussen oost en west qua mentaliteit. Zowel de mensen uit bijvoorbeeld Amsterdam als uit Doetinchem waren allemaal gespecialiseerd, die uit Amsterdam wel wat meer academisch.

Schiet je nog een anekdote te binnen?

Nou, bij het tumult rond het coronavirus dacht ik, "hysterie is van alle tijden". Het herinnerde me namelijk aan het feit dat er bij de in- en uitgangen van het Reed-Businesskantoor in Doetinchem ooit korte tijd ontsmettingsbakken lagen. Tot ieders verbazing moest op zekere dag het personeel hier doorheen "waden". Dit had te maken met de toen heersende hysterie rond een mond- en klauwzeerepidemie die zijn oorsprong vond in het Gelderse Oene. Iedereen deed er "oenig" aan mee. Zo leek het Doetinchems hoofdkantoor, waar weekblad Boerderij nog domineerde, plotseling een grote veestal geworden. Ondanks het feit dat dit zogenoemde picorna-virus voor mensen geen gevaar inhoudt en het overdrachtsgevaar ervan op vee door mensen zeer beperkt is en niet uitsluitend door schoenzolen kan plaatsvinden. Of het niettemin een geruststelling was voor de Boerderij-redactie kan ik me niet herinneren.

Jeroen en Harry samen met Henk van der Rijst tijdens het Dagje Uit naar Dordrecht 2018.

Wiskundige met gevoel voor taal en pensioenen

Het was in de gloriejaren van Pierre Vinken. Bijna elke week een borrel vanwege een bij Elsevier nieuw gelanceerd tijdschrift. Een geschikter moment had Jeroen Hogendorp in 1980 niet kunnen kiezen om na zijn universitaire studie wis- en natuurkunde een nieuw tijdperk van taal en kennis te betreden. Inmiddels is hij 66 en de nieuwe hoofdredacteur van onze ES Nieuwsbrief. Naast zijn leeftijd voegt hij ook veel andere kennis en ervaring over pensioenen toe.

Een bekende vraag na zijn afgeronde studie diende zich in 1980 aan. Welke beroepskeuze hij zou maken. Voor de hand liggend kon hij leraar worden. Maar daar voelde hij niet voor. De wetenschappelijke bibliotheek kon nog iets zijn omdat hij graag in de bibliotheek kwam. Uiteindelijk zou het dus uitgeverij Elsevier worden waar hij de gewenste combinatie van taal en kennis vond. Zijn loopbaan begon bij de Noord-Hollandsche Uitgeefmaatschappij na een sollicitatie op twee vacatures voor zowel wis- als natuurkunde. Het werd aan de Jan van Galenstraat bureauredacteur bij wiskundige tijdschriften. Daarbij kon hij zowel met zijn Engelse taal- als wiskundige kennis schaven aan de uit verschillende werelddelen afkomstige teksten. Later kwam hij bij andere vakgebieden terecht. Jeroen herinnert zich nog Betsy Lightfoot als hoofd bureauredactie van een natuurkunde-cluster. Na een reorganisatie begin jaren negentig waarbij het redactiewerk werd uitbesteed, werd hij als issue manager verantwoordelijk voor het samenstellen van tijdschriftnummers. Uiteindelijk leidde dit naar zijn smaak uit kostenbesparing tot kwalitatief mindere uitgaven. Bovendien werd het werk veel minder interessant. Een volgende stap werd daarom in 1999 het applicatiemanagement als tussenpersoon tussen de IT en gebruikers.

Journal of Magnetism

Met enige trots herinnert hij zich zijn inzet in 1994 voor een door het Journal of Magnetism georganiseerde conferentie in Warschau. Hier waren duizenden wetenschappers van over de hele wereld bij betrok-

ken. De ingediende wetenschappelijke artikelen zouden een half jaar na de conferentie resulteren in 2200 pagina's proceedings. Memorabel voor Jeroen was ook de succesvolle lancering van Electronic Warehouse versie 2. Wegens gestelde deadline onder hoge druk tot stand gekomen na de nodige testen met slechts 1 week vertraging. Toen eind 2006 de nieuwe versie van de centrale database goed draaide vond hij het op zijn 53ste mooi geweest en nam hij afscheid van Elsevier. Een periode van "luieren" brak aan dankzij een beschikbaar vermogen en fiscaal gunstige deelname aan de levensloopregeling.

Aanvaring met hoofd afdeling

Gevraagd naar een anekdote beschrijft Jeroen een flinke aanvaring die hij kreeg met Angelika Lex toen zij net was benoemd tot hoofd issue management. In overleg met de boekhouding zond zij een memo rond waarin voor elk tijdschrift precies was vastgesteld welke nummers nog in het huidige jaar en welke in het nieuwe jaar gepubliceerd moest worden. Dit om de omzet zo nauw mogelijk bij het budget te laten aansluiten. Jeroen was het daarmee niet eens, omdat de uitgevers niet bij deze beslissing betrokken waren. Hij riep zijn collega's op niet klakkeloos het memo te volgen, maar met de betrokken publisher te overleggen. Mevrouw Lex was niet bepaald te spreken over deze actie.

Betrokken bij pensioenen

Jeroens bestuurlijke betrokkenheid bij pensioenen begon op zijn zestigste in 2014 als geprepenseerde. SPEO zocht leden voor het Verantwoordingsorgaan. Daar nam

hij al snel het secretariaat over van Rien Pranger die hiermee stopte. Vanaf dat moment besloot hij ook VGEO-lid te worden. Hij beleefde in korte tijd een heftige periode in het bestaan van SPEO. De liquidatie van het Fonds werd in gang gezet en er werd aansluiting gezocht bij een groter pensioenfonds. Dat zou dus PGB worden. Dit viel allemaal samen toen de redactie van ES Nieuwsbrief een beroep deed op assistentie. Hier beginnend als eindredacteur schreef en dacht hij op nieuwsgebied al snel actief mee. Volgens Jeroen kreeg hij de afgelopen jaren mooi de tijd om de journalistieke aanpak van de Nieuwsbrief onder de knie te krijgen en blikt terug op een goede samenwerking. De ondergetekende heeft er alle vertrouwen in dat hij de in de Nieuwsbrief opgebouwde redactionele kwaliteit in stand weet te houden en hopelijk zelfs weet uit te breiden. Daarbij hoopt zijn opvolger meer een beroep te kunnen doen

op collegiale "correspondenten". Hij maakte inmiddels een begin met de introductie van meer "human interest". De oorzaak hiervan ligt mede in het feit dat de pensioennieuwsgeving sinds het ontstaan van de Nieuwsbrief een ander karakter kreeg. In het begin als kritische volger van SPEO was VGEO meer een belangenorganisatie. Dit belandde onder de vlag van het pensioenfonds PGB in kalmer vaarwater. VGEO kreeg hierdoor ook meer het karakter van een gezelligheidsvereniging, waarin Jeroen zich goed kan vinden. Bovendien is de politieke en maatschappelijke turbulentie rond pensioenen, die in het afgelopen decennium voor veel nieuws zorgde, ook geluwd.

Vrijwilligerswerk

Op het gebied van vrijwilligerswerk was Jeroen voor de VGEO al geen onbeschreven blad. Zo was hij een paar jaar als coach betrokken bij het project "School's cool". Daar hielp hij leerlingen bij de overgang van de basisschool naar het middelbaar onderwijs. Inmiddels is hij meerdere jaren penningmeester bij de muziekschool in Diemen waar hij al lang woont. De wat verwaarloosde boekhouding hielp hij weer op poten zetten. Inmiddels groeide de school uit tot meer dan 200 leerlingen.

Harry Nijhuis

Betrouwbare patiënteninformatie

Wie twijfelt over bepaalde gezondheidsklachten doet er meestal niet goed aan zomaar wat op internet te gaan zoeken. Je kunt er de meest wilde theorieën en behandelingen tegenkomen en zeker hypochondrisch aangelegde mensen kunnen zich allerlei kwalen gaan toedichten. Het is bovendien vaak moeilijk vast te stellen of de gegeven informatie wel betrouwbaar is.

Zowel voor degenen die voor elk wisselwase naar de huisarts gaan als voor hen die daar juist te lang mee wachten is er een betrouwbare website op initiatief van het Nederlands Huisartsen Genootschap (NHG), de wetenschappelijke vereniging van huisartsen, Thuisarts.nl.

Deze website is bedoeld voor mensen die informatie zoeken over gezondheid en ziekten. U kunt zelf informatie zoeken over klachten en

u kunt zich op die manier voorbereiden op een mogelijk gesprek met de huisarts. De informatie op de site is wetenschappelijk onderbouwd en voldoet aan de wetenschappelijke richtlijnen. Huisartsen en medisch specialisten werken samen met patiëntenorganisaties om de medische informatie te vertalen naar teksten die voor een breed publiek begrijpelijk zijn. Er is geen enkele binding met commerciële bedrijven, zoals fabrikanten van medicijnen. Er wordt nooit reclame gemaakt voor geneesmiddelen of andere producten.

vervolg op pag.6 >

> vervolg van pag.5

U kunt de informatie op Thuisarts.nl gebruiken om gezond te blijven; om klachten zelf aan te pakken; als u zich afvraagt wanneer u naar de huisarts moet gaan; als u zich wilt voorbereiden op een gesprek met uw huisarts; als u de uitleg en adviezen nog eens na wilt lezen na een bezoek aan uw huisarts; of als u op zoek bent naar meer informatie over een onderwerp. Huisartsen zelf gebruiken Thuisarts.nl als ondersteuning bij hun voorlichting aan patiënten voor, tijdens en na het consult.

Elk onderwerp op de website begint met een korte samenvatting. Als u

verder klikt, krijgt u antwoord op vragen als: Wat zijn de verschijnselen? Waardoor komt het? Kan het kwaad? Wat kan ik er zelf aan doen? Hoe wordt het behandeld? Wanneer moet ik contact opnemen met mijn huisarts? Hoe gaat het verder? Waar vind ik meer informatie? Vaak staan er filmpjes, plaatjes of tekeningen bij met uitleg of instructies.

Thuisarts.nl vervangt het consult zeker niet. De informatie op de site zorgt er wel voor dat u de afweging kunt maken of een bezoek aan de huisarts nodig is of dat er andere mogelijkheden zijn. En bij twijfel belt u natuurlijk gewoon de huisarts!

Resultaten RELX

In februari heeft RELX de resultaten over 2019 bekendgemaakt. De groeicijfers waren weer zoals vanouds. De omzet nam met 4 procent toe naar €2,2 miljard. De operationele winst groeide met 5 procent naar €2,9 miljard. Hiermee is de lichte dip in de groei die in het tweede kwartaal bleek (zie de Nieuwsbrief van september) weer helemaal goedge maakt, zoals topman Erik Engstrom toen al voorspelde. De nettowinst per aandeel groeide met 7 procent, dat is meer dan de operationele winst toenam en komt door de inkoop van eigen aandelen. Afgelopen jaar gebeurde dat voor 600 miljoen pond, en dit jaar wil het bedrijf nog eens 400 miljoen pond eigen aandelen inkopen.

Acquisities

Begin dit jaar heeft RELX twee relatief grote acquisities gedaan, samen ter grootte van ruim 750 miljoen euro. Het gaat in beide gevallen om Amerikaanse bedrijven die zich bezighouden met risico-onderzoek, die dan ook zullen worden onderge-

bracht in het onderdeel Risk & Business Analytics. In januari werd ID Analytics gekocht, een bedrijf dat systemen levert voor analyse van fraude en kredietrisico's van consumenten. Hiermee kunnen financiële instellingen bijvoorbeeld nagaan of een lening aan een consument verantwoord is. In februari werd Emailage opgekocht, dat zich ook bezighoudt met detectie van mogelijke fraude, maar dan op basis van een databank met mailadressen.

Akkoord met universiteiten

Vorig najaar heeft het wetenschappelijke onderdeel Elsevier een akkoord gesloten met de Nederlandse Universiteiten over Open Access. Daardoor zit er geen limiet meer op het aantal artikelen dat wetenschappers op deze wijze kunnen publiceren, zodat de informatie voor iedereen toegankelijk is en niet slechts voor abonnees. In ruil zullen de universiteiten met Elsevier samenwerken bij de verdere ontwikkeling van systemen voor data-analyse.

Ontbrekende oude Nieuwsbrieven

Vorig najaar heeft webmaster Paul Klein een groot aantal oude Nieuwsbrieven gescand die in het bezit waren van Harry Nijhuis. Dat is gedaan met OCR (tekstherkenning), zodat alle tekst doorzoekbaar is. Zie de pagina vgeo.nl/esnbintro.php waar alle Nieuwsbrieven zijn geplaatst vanaf nummer 1 uit mei 1995. Helaas ontbreken er een aantal en we hopen dat er onder onze leden nog iemand is die daarover beschikt. Het gaat om nummers 4 tot en met 10 uit de jaren negentig, en nummers 12 en 14 uit het begin van deze eeuw. Wie een of meer van deze exemplaren in bezit heeft, wordt verzocht contact op te nemen met Paul Klein. Hij zal ze dan scannen en onbeschadigd retourneren.

Phishing verschuift van mail naar SMS en WhatsApp

Vorig jaar is de schade door fraude in het betalingsverkeer als gevolg van phishing en bankpasfraude met ongeveer een derde toegenomen. Banken rapporteren de afgelopen maanden opvallend veel meldingen van klanten over phishing via mobiele berichtendiensten zoals SMS, WhatsApp en Messenger, en minder via e-mail. Dat blijkt uit de fraudecijfers van Nederlandse banken die Betaalvereniging Nederland en de Nederlandse Vereniging van Banken verzamelen en rapporteren.

Bij de meldpunten voor phishing van banken komen de afgelopen maanden bijna twee keer zoveel meldingen binnen over phishing via mobiele berichtendiensten als over phishing via e-mail. Vaak begint de poging tot fraude op een handelsplatform zoals Marktplaats of Speurders.

Fraude met bankpassen via SMS

Met grote aantallen valse SMS-berichten worden pashouders ook misleid om hun bankpas op te sturen naar een zogenaamd recyclebedrijf en hun pincode in te tikken op een valse website die zogenaamd van hun bank is. De schade door fraude met opgestuurde, gestolen of verloren bankpassen is in de eerste helft van 2019 toegenomen met 25 procent. Hierbij maken fraudeurs steeds vaker misbruik van SMS om pashouders te misleiden. Het advies is in zulke gevallen dan ook, om nooit op de link te klikken maar zelf naar de website van de bank te gaan.

Pas op voor hyperlinks in mobiele berichten

De rode draad door de bancaire fraude via SMS en mobiele berichtendiensten is dat het slachtoffer met een smoes en een hyperlink

naar een valse website wordt gelokt. Die valse website lijkt als twee druppels water op de website van zijn of haar eigen bank of van een bekende mobiele betaaldienst. Daar wordt het slachtoffer gevraagd om zijn of haar beveiligingscodes voor internetbankieren in te vullen. Via mobiele berichtendiensten zoals WhatsApp kunnen ook zogenaamde vrienden of bekenden iemand om geld vragen, meestal met een smoes dat ze in nood zijn en dringend geld nodig hebben. Die vrienden of bekenden zijn dan in werkelijkheid gehackt of slachtoffer geworden van identiteitsfraude. Vaak wordt gezegd dat de bekende zijn mobiele telefoon kwijt is en een nieuw nummer heeft. In dergelijke gevallen kan beter eerst via een andere weg contact opgenomen worden met die vriend of bekende, desnoods via het zogenaamde oude nummer.

Gebeurtenissen

Van jongs af aan heb ik me altijd beziggehouden met opmerkelijke gebeurtenissen. Pas in een latere periode werd ik me bewust dat deze gebeurtenissen en meer of mindere mate mijn houding vormden.

Ik was een jongen van 12 jaar en herinner mij dat het in de nacht van 31 januari 1953 vreselijk stormde. Het huis van mijn ouders kraakte, en de volgende ochtend kregen we via de radio bericht dat Zeeland was overstroomd.

Gebeurtenissen die je niet vergeet, en trots was ik dat ik in de week daarna als schooljongen mee mocht helpen met het verzamelen van hulpgoederen in de kerk.

Gebeurtenissen die je niet vergeet en mijn aandacht voor herinneringen en feitelijkheden deden groeien. Toen ik na de lagere school naar een middelbare school moest wisten mijn ouders niet naar welke school; een HBS of een ULO?

Ik ging samen met enkele klasgenoten naar Zaandam voor een test door een psychologe. De uitslag heb ik nog altijd bewaard en die hangt ingelijst en wel in mijn werkkamer. Waarom? Omdat deze psychologe, mevrouw Parreren - van Ingenegeren (een naam die me altijd is bijgebleven) een treffend beeld van mij op papier zette; een beeld dat ik later alleen maar kon bevestigen. Mijn algemene ontwikkeling op die leeftijd, zei ze, was groter dan van mijn leeftijdgenoten...Het illustreerde mijn interesse voor gebeurtenissen.

Ik ging naar de ULO en na drie klassen te hebben doorlopen, bleef ik zitten, hetgeen mijn vader er toe bracht om te besluiten dat ik maar moest gaan werken. We keken advertenties door en er bleven er uiteindelijk drie over – een pianostemmer, een handelsbedrijf en een uitgever. Ik vond de uitgever wel een goede keuze en ben op 17 september 1956 in dienst getreden om op 30 september 1996 de deur achter mij te sluiten.

Ik begin als Jongste Bediende in het magazijn van Elsevier in de Monnikenstraat nummer 5-7. De voorraadadministratie op kaarten bijhouden, retouren uitpakken en beoordelen op gaaf of beschadigd en retourlijsten tikken.

Dan komt er twee jaar later een moment dat ik me bewust word dat ik meer kan en word overgeplaatst naar de administratie in de Spuistraat.

Het is 14 januari 1960. Ik fiets die ochtend naar mijn werk en als ik in Tuindorp Oostzaan op het 'hoge land' rij word ik ingehaald daar een hard fietsende man die mij toeroept dat heel Tuindorp onder water komt te staan. Het raakt mij op dat moment niet en ik ga gewoon verder langs de scheepsbouw, naar de Tolhuispont om uiteindelijk mijn fiets te stallen bij Holty, een fietsenstalling in de Spuistraat naast de ingang van Elsevier.

Wanneer tussen de middag een krantenman voorbijgaat met een extra editie van het Vrije Volk lees ik dat Tuindorp inderdaad is overstroomd. De zaterdag daarop maak ik met m'n Agfa Clack een zestal foto's welke later tot een brede panoramafoto zijn gemonteerd.

Dan is het 2001. Met mijn echtgenote maken we een vakantietocht lang de oostkust van de Verenigde Staten. Op 10 september arriveren we in Anapolis om daar te overnachten. Wanneer we de volgende ochtend naar de ontbijt ruimte gaan zien we op de tv dat het World Trade Centre in brand staat. Op mijn vraag aan iemand wat de oorzaak is krijg als antwoord 'terrorists'. Vanaf dat moment verandert de vakantie, we gaan die dag verder naar Boston, maar de spanning overheerst. Met name omdat alle vluchten in de Verenigde Staten zijn gecancelled. We bezoeken Gettysburg en ik tracht informatie te krijgen over de terugvlucht. Uiteindelijk lukt dat en als we op de terugvlucht langs de kust vliegen, herken ik Manhattan en zie een grote rookpluim. Het vestigt bij mij het gevoel dat dit niet meer het Amerika is dat ik kende. Ik ben er daarna dan ook nooit meer geweest.

De jongen van 12 jaar die de stormnacht van 31 januari 1953 meemaakte is inmiddels iemand van 79 geworden. Terugkijkend op de gebeurtenissen – en dat zijn er uiteraard heel veel meer dan de hier genoemde, stel ik vast dat vele mijn leven hebben verrijkt en gestuurd.

Jan de Waal

TOM TEN HOOPE

Als kind de tweede wereldoorlog door

Als kind "van vóór de oorlog", zo heette dat in die tijd, was ik ook de zoon van een verzetsman. Het gevolg hiervan was dat ik veel ooms bleek te hebben zoals; Frits, Niek, Ot en Peter, terwijl mijn vader enig kind was en mijn moeder maar twee broers had, die ver weg in Amsterdam woonden. Ik heb zelf duidelijke herinneringen overgehouden aan de laatste jaren en uit een dagboekje dat mijn vader heeft bijgehouden over gebeurtenissen in de loop van die jaren. Met één hiaat, zijnde de periode dat hij opgesloten zat in het huis van bewaring te Amsterdam.

Als kind ervaar je de tijd zoals die op je afkomt, in eerste instantie zonder kennis van de realiteit die je omgeeft. Je ervaart de huiselijke omstandigheden van een potkacheltje waarop je moeder kookt en de verlichting die bestaat uit fietslampjes in een rond blik plaatje gemonteerd boven tafel als normaal. Het was een uitdaging als je mocht proberen al fietsende de lampjes aan te houden. Daarnaast had je glaasje met water waarop een laag olie dreef met een drijvertje erin dat brandde.

Wij waren woonachtig op een steenworp afstand van het Heilooër bos, waarin we speelden en geconfronteerd werden met Duitse soldaten, die daar oefeningen hadden, maar wist jij veel. Daarnaast werden er 's nachts, gezien de schaarste aan brandbaar materiaal, niet al te dikke bomen gekapt, waarbij je de spanning ervoer wanneer ze er in het donker op uit trokken. Van de spoorbaan naast ons huis werden door de Duitsers de rails verwijderd, omdat ze die nodig hadden voor de wapenindustrie. Daardoor waren de overgebleven biezen een graag gezien object voor de kachel, maar gezien deze doordrongen waren met teer sloeg de schoorsteen op zolder bruin uit en het stonk er.

Ik herinner me dat we op school boerenkool kregen, waarvoor ik een groen emailen bordje had meegenomen, uiteraard zonder enige toevoeging alleen kool met aardappelen. Zo heb ik mijn ouders ook nog eens in verlegenheid gebracht door te beweren dat ik een stuk kaas had, terwijl dit

niet meer dan een plak koolraap was, hetgeen me bepaald niet in dank werd afgenomen, omdat het de nodige roddel veroorzaakte. Op het einde van de oorlog en kort erna werden we voorzien van eten uit de gaarkeuken. De gevulde pannen, waarvan de deksel en label met een touwtje aan de handgrepen waren vastgemaakt, werden rondgebracht met handkarren. Eens hadden we een soort groene custard pap, die bij gebrek aan melk met water was bereid, waarvan ik me nog herinner, dat mijn broer en ik dat betitelden als een pan met snot. Van voor de oorlog hadden mijn ouders nog een kinderfietsje, dat vanwege de maat niet werd ingevorderd, maar bij gebrek aan banden was het voorzien van 'anti-plof'. Met Sint-Nicolaas kreeg ik autootjes, waarvan het model uit een plank hout was gezaagd en daarna geveerd en voorzien van rondjes die dienstdeden als wielen, maar uiteraard daardoor niet konden draaien. Zo ook met mijn houten kruiwagen waarvan het wiel belabberd draaide, waardoor één kant werd afgevlakt zodat hij helemaal niet meer bewoog.

Maar de meest bewogen ervaring, waarvan ik het hele tafereel nog haarscherp in m'n geheugen heb, tot het soort kleedje op tafel, was de arrestatie van mijn vader. Door geroezemoes kwam ik naar beneden en opende de kamerdeur en zag vier zwartgeklede mannen, een in een broek met van die uitstulpingen ter hoogte van z'n dijen, en m'n vader in de uiterste hoek van de kamer. Met zachte hand werd ik weggeleid, daarna heb ik nog wel m'n moeder horen schreeuwen en huilen toen hij werd afgevoerd. Nooit heeft m'n vader iets over die tijd losgelaten, iets dat ik ook heb gehoord van andere kinderen van verzetsstrijders. Alles wat ik van hem weet, weet ik van anderen. Kort na de oorlog hebben deze mannen zich teruggetrokken, omdat ze het apert oneens waren met de manier waarop de BS (Binnenlandse Strijdkrachten) zich opstelde t.o.v. de moffenmeiden. Wel heeft hij mij en mijn broers voorgehouden, "als dit nog eens mocht voorkomen, houd je op de vlakte, want je krijgt stront voor dank"!

Pensioenleeftijd stijgt

Nederlanders werken steeds langer door. Dat heeft het Centraal Bureau voor de Statistiek onderzocht. De pensioenleeftijd steeg in 2018 naar 65 jaar. Vijftien jaar geleden lag die nog op 61 jaar. De oorzaak van deze flinke stijging is vooral het afschaffen van allerlei vroegpensioenregelingen, in het bijzonder de VUT. Ook de sinds 2013 geleidelijk stijgende AOW-leeftijd (nu 66 jaar en 4 maanden) is er debet aan. Het aantal werknemers dat voor het 65ste levensjaar stopt met werken is in tien jaar gedaald van 90 naar ongeveer 30 procent.

Kloof hoog en laag opgeleid

Bij deze trend blijkt een nogal wrang verschil tussen hoog- en laagopgeleide mensen: De eersten hebben door hun hogere inkomen meer middelen om zelf een vroegpensioen te bekostigen, terwijl het juist voor lager opgeleiden vaak moeilijk is het vol te houden tot de AOW-leeftijd. De gemiddelde pensioenleeftijd van lager opgeleiden is gestegen naar 65 jaar en vijf maanden. Dat is maar liefst acht maanden later dan mensen met een HBO- of WO-opleiding.

Pensioenakkoord

Omdat zwaar werk is oververtegenwoordigd onder lager opgeleiden, zetten vakbonden zich ervoor om in bij bepaalde cao's eerder stoppen met werken mogelijk te maken, met behulp van een bijdrage van de werkgever. In het pensioenakkoord is afgesproken dat de zogenaamde 'vroegpensioenboete', de rvu-heffing, van tafel verdwijnt. Maar het kabinet en werkgevers willen voorkomen dat hiermee de VUT door de achterdeur weer zijn intrede doet. Minister Koolmees wil vooral maatregelen waardoor werknemers langer kunnen doorwerken. Daarbij moet gedacht worden aan apparatuur om de belasting bij zwaar lichamelijk werk te verlichten.

Cursusboek van oud-Elsevieriaan

Eén van de mensen die in het vorige nummer een reactie gaven op de ontwikkelingen van de Brexit, Gerald Mettam, blijkt een boek te hebben gepubliceerd. Tijdens zijn werk bij Elsevier had hij al een heel andere bezigheid, namelijk massage, en nu heeft hij daarover een handleiding gepubliceerd, getiteld "Masseren doe je zo". Gerald heeft zich na het behalen van zijn diploma en via een eigen massagepraktijk gespecialiseerd in het lesgeven. Het boek is het resultaat van 25 jaar ervaring met beginners op dit gebied. Het behandelt de basistechnieken voor een ontspannende massage, om precies te zijn de klassieke massage, die in het Westen wordt gebruikt voor sport en ontspanning. Het boek is zeer toegankelijk en met 132 afbeeldingen rijk geïllustreerd. Naast een beschrijving van de massage zelf, biedt het ook nuttige achtergrondinformatie. Het is uitgegeven bij Panta Rhei en kost 15 euro.

IN MEMORIAM

De volgende leden zijn ons ontvallen:

Dhr. J.C. van Eijbergen, Rotterdam
Dhr. S.M. (Simon) Schipper, Enkhuizen
Dhr. J.G. (Hans) Oosterom, Amsterdam
Mevr. F.A. (Femke) Wallien, Weesp

WELKOM

Als nieuw lid en donateur heten wij van harte welkom:

Mevr. M. (Mary) Hendrick, Haarlem (Elsevier Science)
Dhr. C. (Kees) Boutkan, Almere (Elsevier Science)
Dhr. R.S.N. (Ruud) Meesters, Haarlem (Elsevier Science)
Mevr. L. (Lorraine) van Nes-Stuckgold, Badhoevedorp (Elsevier Science)
Mevr. M. (Margreet) Runge, Amsterdam (Elsevier Science)